

Hej gudstjänstvän i S:t Johannes församling!

Året 2020 går mot sitt slut och jag skriver detta brev till dig från min arbetshörna i mitt hem. Tänk, snart kommer snödropparna och ljusare dagar! På Nyårsdagen är mässan sammanlyst till domkyrkan, så som det brukar vara. Men tyvärr så måste jag meddela att nu på söndag den 3 januari, Söndagen efter nyår, firar vi ingen mässa i S:t Johannes på grund av sjukdom. Jag hoppas att detta gudstjänstbrev kan vara till glädje och tröst i helgen som kommer. Det är lite längre än vanligt, eftersom jag inte kunde låta bli att skriva in även den gammaltestamentliga texten, som passar så fint ihop med evangeliet från Lukas andra kapitel. Vi hoppas såklart på att hälsan och krafterna ska vända åter inom en snar framtid. Tillsammans får vi bära varandra och vår församling i bön, och hämta tröst och vila i vetskapen om att vi möts i bönens rum när vi inte kan samlas i vår Guds hus.

Och till mannen vid ingången till det nya året sa jag: Ge mig ett ljus så att jag trygg vågar bege mig ut i det okända. Och han svarade: Lägg din hand i Guds och gå sedan ut i mörkret. Detta ska vara dig till större hjälp än ett ljus, en större trygghet för dig än en välkänd väg.

Med varma hälsningar och önskan om Guds välsignelse över dig och din helg.

/Nina Lundborg

SÖNDAGEN EFTER NYÅR

Guds hus

I Faderns och Sonens och den heliga Andens namn. Amen.
Herre, öppna min mun till ditt lov, så vill jag förkunna din ära.
Gud kom till min räddning. Herre skynda till min hjälp.
Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande, nu och alltid
och i evigheters evighet. Amen.

SYNDABEKÄNNELSE

Barmhärtige Gud, förlåt mig mina synder. Möt mig med din nåd.

FÖRLÅTELSE

Gud är barmhärtig. Gud låter sitt ansikte lysa över oss till
upprättelse och liv. Amen.

TACKBÖN

Tack Gud för att du möter mig med förlåtelse och ger mig kraft
att leva. Amen.

DAGENS BÖN

Levande Gud, tack för att vi får samlas i ditt hus till bön och
lovsång. Öppna oss för din kärlek och uppfyll vår gudstjänst med
din närvaro. I Jesu namn. Amen.

BIBELTEXTER

Första Samuelsboken kapitel 3 verserna 1-10

Den unge Samuel tjänade nu Herren under Elis uppsikt. På den tiden var det ovanligt att Herren talade till människor, och profetsyner förekom sällan. Då hände en gång följande. Eli, vars ögon nu blivit så svaga att han inte kunde se, låg och sov på sin vanliga plats. Tempellampan var ännu inte släkt, och Samuel låg och sov i Herrens tempel, där Guds ark stod. Då ropade Herren på Samuel.

"Här är jag", svarade han, och han sprang bort till Eli och sade: "Här är jag, du ropade på mig." Men Eli svarade: "Jag har inte ropat. Gå och lägg dig igen." Då gjorde han det. Än en gång ropade Herren på honom. Han steg upp och gick bort till Eli: "Här är jag, du ropade på mig." Men Eli svarade: "Nej, min son, jag har inte ropat. Gå och lägg dig igen." Samuel hade ännu inte lärt känna Herren och ännu inte fått ta emot hans ord. För tredje gången ropade Herren på Samuel, som åter steg upp och gick bort till Eli: "Här är jag, du ropade på mig." Nu förstod Eli att det var Herren som ropade på pojken, och han sade till Samuel att lägga sig igen. "Och om någon ropar på dig skall du säga: Tala, Herre, din tjänare hör." Och Samuel gick tillbaka och lade sig.

Då kom Herren och ställde sig där och ropade som förut: "Samuel, Samuel!" och han svarade: "Tala, din tjänare hör."

Lukasevangeliet kapitel 2 verserna 42-52

När Jesus var tolv år gammal gick han och hans föräldrar upp till Jerusalem som seden var vid högtiden. Då festen var över och de skulle hem igen, stannade pojken Jesus kvar i Jerusalem utan att föräldrarna visste om det. De gick en dagsled i tron att han var

med i resällskapet och frågade sedan efter honom bland släktingar och bekanta. När det inte hittade honom vände de tillbaka till Jerusalem och letade efter honom där.

Efter tre dagar fann de honom i templet, där han satt mitt bland lärarna och lyssnade och ställde frågor. Alla som hörde honom häpnade över hans förstånd och de svar han gav. Föräldrarna blev bestörta när de såg honom, och hans mor sade till honom: "Barn, hur kunde du göra så mot oss? Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga." Han svarade. "Visste ni inte att jag måste vara hos min fader?" Men de förstod inte vad han menade med sina ord. Sedan följde han med dem ner till Nasaret, och han lydde dem i allt. Hans mor bevarade allt detta i sitt hjärta. Och Jesus blev äldre och visare och vann Guds och människors välbehag.

BETRAKTELSE

På den tiden var det ovanligt att Herren talade till människor, och profetsyner förekom sällan. Den lilla upplysningen i dagens gammaltestamentliga läsning, där den unge Samuel hör Guds röst i natten, är inte så oviktig som man lätt kan tro. I en tid när ingen förväntade sig något särskilt alls, och verkligen inga stordåd, talar Gud till en ung människa som ligger och vilar i Guds hus i det svaga skenet av tempellampan. Han är nästan ensam. Är inte det vackert och hoppfullt? Kanske har vi inte så stora förväntningar på denna tid. Guds hus är svagt upplyst, och den som kommer hit måste hoppas på att inte möta så många andra än vår Herre. Och ändå, så får vi tro att Gud talar och kallar och öppnar nya vägar också i de tider då ingen förväntar sig några stordåd alls. Tre

gångar får Gud kalla på Samuel, innan Samuel förstår att Gud vill tala med honom, och Samuel svarar till slut: *Tala, din tjänare hör.*

Ett av mina tidigaste rumsliga minnen är från ett kyrkorum. Många gånger satt jag i bilen som barn och åkte över Ölandsbron mot vår sommarstuga. Kyrktornen söder om bron markerade avståndet och berättade hur långt det var kvar: Torslunda, Vickleby, Resmo. Väl framme ville jag ofta gå till kyrkan, detta rum som var så annorlunda. Jag minns den vita duvan som tycktes sväva fritt i luften, de höga fönstren, den speciella doften.

Denna höst har jag fått se hur kyrkorummet i S:t Johannes, Guds hus, talar till våra konfirmander i församlingen. Deras favoritgrej har blivit att få lägga sig i kyrkbänkarna och bara vara stilla i det lugna rummet, med tända ljus, lyssna och vila. Kärleken till Guds hus, att vi känner att det är något särskilt med detta rum, där bönen värmer teglet och Ordet lyssnas, talas och får verka. Där människor söker ledning och sin uppgift i bön och stillhet – vi behöver avskildheten, en avtalad plats där vi ger varandra tid. Rummet får sin atmosfär av det som händer här. För även om Gud finns överallt, finns här de mötesplatser där Gud lovat att vara särskilt nära oss och möta oss. I dopfunten döps nya människoliv in i gemenskapen med Kristus. Vid altaret firas nattvarden där Gud kommer till oss i brödet och vinet. Rummet blir präglad av det som händer här, präglad av Guds närvaro. Och det är det som känns.

Dragningskraften som Guds hus har på oss blir tydlig i söndagens läsningar. I dagens evangelium försvinner Jesus från föräldrarnas uppsikt och tillbringar tre dagar i templet därför att han vill vara

hos sin Fader. Detta är det enda vi får veta om den unge Jesus som växer till kropp och själ, och som mer och mer utvecklar sin självmedvetenhet: att han, som själv är en plats där Gud är närvarande på ett alldeles speciellt sätt, vill vara i Guds hus. Jesus måste vara där hans fader är. Han går till templet när hans resällskap går åt andra hållet, när de vänder hem efter festdagarna i Jerusalem. Vi är nog många som kan ana något av den längtan som han kände. Vi längtar också till mötesplatsen med fadern, och vi vet att det kan kännas som en verklig fysisk brist när vi inte kan komma och gå som vi vill.

Det måste ha varit två mycket trötta föräldrar som finner sonen i lugnt samspråk med lärarna i templet. Paniken hade säkert sedan länge gått över i uppgivenhet. Tänk att leta efter sitt barn i tre dagar i en myllrande storstad, full av potentiella faror? Kanske tror de att de har mist honom för alltid. Inte är det konstigt att Maria, som säkert känner skuld över det som hänt, kokar över: Hur kunde du? Vi har letat. Vi har varit så oroliga. Jesus svarar med ett lugn som står i stor kontrast till moderns anklagelser: "Varför skulle ni leta efter mig? Visste ni inte att jag måste vara hos min fader?" Maria bevarade allt detta i sitt hjärta, så som hon gjort så många gånger tidigare med denne son.

Jag tror att det är möjligt för oss att spegla oss själva i både det Jesus säger och i Josef och Marias reaktioner. Vi kan spegla oss själva i den längtan som Jesus känner till Guds hus, att vi vill vara där han är. I en tid då det är svårt att samlas blir den ännu starkare. Men Ordet når oss också utanför kyrkorummets väggar, på både väntade och oväntade sätt. Bönens rum har varken väggar eller

tak, och i det möts vi. *Hans hus är vi*, står det i söndagens epistel. Med fantasins hjälp kan vi kanske tänka oss att vi vill vara som svalan i psaltarpsalmen. Svalorna är husfåglar som bygger bon under taknocken. För dem och för oss får Guds hus vara både en plats och en troende gemenskap där vi får kila in oss under taknocken och söka den ro och trygghet som vi alltid behöver.

Josef och Marias oroliga hjärtan är också våra. Vi kan spegla oss i oron för att mista honom, och känna en osäkerhet kring vilka vägar han tar när vi inte känner igen skeendena runt omkring oss. Men i den stunden påminner Jesus oss om var vi ska söka honom, och var han ska låta sig finnas. Vi får söka honom i allt det som ger Guds hus dess speciella atmosfär, och som vår längtan står till. Han finns i ordet, han möter oss i bönen, i dopets löfte och brödet när det vilar på altaret. Han behöver vara hos sin fader. Och det behöver vi också vara.

TROSBEKÄNNELSE

Vi tror på Gud Fader allsmäktig, himmelens och jordens skapare. Vi tror ock på Jesus Kristus, hans enfödde Son, vår Herre, vilken är avlad av den helige Ande, född av jungfrun Maria, pinad under Pontius Pilatus, korsfäst, död och begravnen, nederstigen till dödsriket, på tredje dagen uppstånden igen ifrån de döda, uppstigen till himmelen, sittande på allsmäktig Gud Faders högra sida, därifrån igenkommande till att döma levande och döda. Vi tror ock på den helige Ande, en helig allmännelig kyrka, de heligas samfund, syndernas förlåtelse, de dödas uppståndelse och ett evigt liv.

FÖRBÖN

Gud, vi kommer till dig i bön och lyfter allt det som finns i våra hjärtan inför dig. Nöden är stor, vi längtar efter dig. Kom till oss och lys upp våra inre rum och låt oss få känna din Andes ledning och tröst.

Som svalan som bygger sitt bo under taknocken vill vi vara nära ditt hus. Som sparvarna söker sig till människornas gårdar för att få mat under vintertiden, så vill vi söka oss till ditt hus och till ditt hjärta för att få den näring vi behöver för att tro, leva, mogna och vila. Gud, du vet vad var och en behöver.

Gud, du ser och känner vår längtan efter att få vara nära dig och leva i ditt hus. Möt oss i ordet och i bönen. Hjälp oss som kristen gemenskap att känna att vi bär varandra i omsorg och bön. Hjälp oss i denna tid när vi inte kan vara fysiskt nära varandra, och inte kan samlas i ditt hus som vi längtar efter. Låt den dag komma snart då ditt hus kan fyllas med lovsång igen. Vi ber för vår församling. Hjälp oss att bära vår längtan efter att få samlas i ditt namn, under ditt tak.

Vi ber för våra kyrkorum, för Johanneskyrkan och för Slottskyrkan. Låt varje människa som kliver över trösklarna få känna din närvaro. Vi ber för dem som kommer till ditt hus för att söka dig. Möt dem på det sätt som de behöver. Vi ber för var och en som har sitt andliga hem i vår församling. För de som firar sin gudstjänst här, och längtar efter öppna dörrar och friska dagar. Vi ber för alla ideella medarbetare, för alla som deltar i

församlingens grupper och verksamhet, barn, unga, vuxna och äldre.

Vi ber för konfirmanderna som inte kan samlas just nu. Gud, du talade till den unge Jesus och till den unge Samuel – led alla unga, och hjälp oss som möter dem att vara goda förebilder och medvandrare på trons väg.

Tack för vilan som helgerna ger. Hjälp oss att ta vara på tiden, även om det kan kännas som att den går långsamt. Kom till dem som under helgerna känner att livet är svårare än vanligt, och som längtar efter att vardagen ska ta vid igen.

Vi ber för dem som är sjuka till kropp eller själ, och för dem av oss som känner stor oro. Kom med tröst, lindring och läkedom till oss alla. Tack för att vaccinet äntligen är här. Hjälp oss att se med hopp och förtröstan mot våren och framtiden.

Gud, vi ber för dem som har bett om vår förbön och som vi nu nämner inför dig (*plats för egna böner*). Vi ber också för dem som behöver vår förbön, men som själva inte orkar be om den (*plats för egna böner*). Bär oss alla intill ditt hjärta. Om allt detta ber vi i Jesu namn. Amen.

HERRENS BÖN

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske på jorden så som i himlen. Ge oss i dag det bröd vi behöver. Och förlåt oss våra skulder liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning utan rädda oss från det onda. Ditt är riket. Din är makten och äran i evighet. Amen.

VÄLSIGNELSEN

Herren välsigne oss och bevare oss. Herren låte sitt ansikte lysa över oss och vare oss nådig. Herren vände sitt ansikte till oss och give oss frid. I Faderns, Sonens och den heliga Andes namn. Amen.

FÖRSLAG PÅ PSALMER TILL SÖNDAGEN:

518 Hur härligt vittna land och sjö

58 Hjärtan, enigt sammanslutna

67 Som torra marken dricker regn

123 Lyss till änglasångens ord

761 Du är mitt trygga bo